

Тақризи

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи номзадии Намозов Амонулло Каримхонович дар мавзӯи «Омӯзиши агробиологии коллексияи навъҳои себҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбоии онҳо дар шароити водии Ҳисор» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯйи ихтисоси 06.01.05 – Селексия ва тухмипарварии растаниҳои кишоварзӣ

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Намозов Амонулло Каримхонович дар мавзӯи «Омӯзиши агробиологии коллексияи навъҳои себҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбоии онҳо дар шароити водии Ҳисор» дар заминай шиносномаи ихтисоси соҳаи илми агрономӣ ба шумор рафта, мавзуи он ба шиносномаи ихтисоси 06.01.05-Селексия ва тухмипарварии растаниҳои кишоварзӣ мутобиқат менамояд.

Мубрамии мавзуи таҳқиқот. Боғдорӣ як бахши муҳими кишоварзӣ ба шумор рафта, он дар таъмини амнияти озукаворӣ ва сабади истеъмолӣ мавқеи намоёнро дорад. Чунки меваҷот дар баробари маводи ғизӣ будан, ҳамчунин, маводи табобатӣ низ мебошад. Рушди бемайлони боғдорӣ вобаста ба афзоиши аҳолӣ дар ҷумҳурӣ масъалаи мубрами рӯз мебошад.

Тадқиқотҳои мукаммал дар бораи омӯзиши иқтидори хусусиятҳои биологӣ, муқовимат ба омилҳои таъсиррасони абиотӣ (ғайризинда) ва биотӣ (зинда), қонуниятҳои тағйирёбии нишонаҳои маҳсулнокӣ ва сифати меваҳо вобаста ба шароити обу ҳаво ва таъсири омилҳои гуногун дар шароити боғдории Тоҷикистон гузаронида нашудаанд.

Аз ин рӯ, муҳимияти омӯхтани навъҳои маҳаллии себ ва шаклҳои ёбоии он дар муқоиса бо навъҳои воридшуда, имкон медиҳад, ки навъу шаклҳое муайян карда шаванд, ки дорои хусусиятҳои баланди арзишманд бошанд ва ҳамчун манбаи аломатҳои пурқимат барои селексия ва ғани гардонидани навъҳои пурмаҳсули себ дар мамлаккат истифода шаванд.

Дараҷаи навғонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Бори аввал баҳодиҳии агробиологии навъҳои маҳаллӣ, навъҳои воридшуда ва шаклҳои ёбоии себ, хусусиятҳо ва қонуниятҳои зухуроти нерӯи мутобиқшавӣ ва маҳсулнокии навъу шаклҳои ояндадори себ вобаста ба тағйирёбии иқлим ва хосияти навъӣ дар шароити водии Ҳисор муайян карда шуданд.

Навъу шаклҳои нави себ, ки аз мавзеъҳои баланд ва популатсияҳои гуногуни водии Ҳисор интихоб гардида буданд, бо хусусиятҳои пурқиматашон аз дигар навъу шаклҳо ва аз як қатор навъҳои воридшуда (интродуксионӣ) фарқ мекарданд, барои корҳои селексионӣ истифода гардиданд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хуносахо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Натиҷаҳои таҳқиқот ва таҷрибаҳои саҳроӣ оид ба баҳодиҳии агробиологии навъҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои себи ёбоии Тоҷикистон барои мувофиқоӣ парвариши онҳо дар шароити водии Ҳисор мувофиқи методикаи таҳқиқотҳои илмӣ дар соҳаи кишоварзии самти растани парварӣ гузаронида шуда, коркард карда, исбот шуда, дар асоси талаботи Дастани таҷрибаҳои саҳроӣ, мувофиқи услуби пешниҳодкардаи Б.А.Доспехов [1985] роҳандозӣ шуда, натиҷаҳои ба даст омада, тавассути усули таҳлили оморӣ коркард карда шуда. Натиҷаҳои таҳқиқот дар якчанд мақолаҳо интишор ёфтанд, ки эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсиониро тасдиқ менамояд.

Аҳамияти илмӣ, амалий, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он мебошад, ки қонуниятҳои амаликунии иқтидори мутобиқшавии навъу шаклҳои себ дар шароити ноустувори муҳити зист ва таъсири омилҳои таъсиррасон муқаррар карда шудаанд. Дар баробари ин, оид ба хусусиятҳои биологии навъу шаклҳо ва навъҳои нави селексияи хориҷӣ донишҳои нав ба даст оварда шуд.

Барои корҳои селексионӣ манбаъҳои нави хусусиятҳои пурқиматдоштаи себ муайян карда шуданд, ки ин имконият медиҳад шаклҳои ибтидоии волидайн барои дурагакунӣ самаранок интихоб шуда, раванди селексионӣ тезонида шавад. Барои истеҳсолот навъҳои ояндадор, ки дорои тамоми хусусиятҳои арзишноканд ва аз ҷиҳати иқтисодӣ аҳамияти калон доранд, пешниҳод карда шуданд, ки он самараи иловагӣ ба истеҳсолоти кишоварзӣ мебошад.

Дар асоси омӯзиши хусусиятҳои навъҳои себ барои парвариш ва гирифтани ҳосили баланди молӣ дар шароити водии Ҳисор шарти асосӣ таъсири омилҳои биотию абиотӣ барои ба даст овардани ҳосили баланд тавсия шуданд.

Аҳамияти амалии таҳқиқотҳои гузаронида дар он ифода меёбад, ки бо истифодаи интихоби навъҳои маҳаллии сермаҳсул, навъҳои воридотӣ ва шаклҳои ёбоии себ бо мақсади бунёд намудани боғҳои саноатӣ дар шароити водии Ҳисор мебошад. Ҳамчунин, дар оянда ҳангоми бунёд кардани боғҳо, дар дигар минтаقاҳои кишвар истифода бурда шаванд. Аҳамияти амалии таҳқиқот аз он иборат аст, ки дигар хоҷагиҳои кооперативӣ, фермерӣ, ки ба парвариши дарахтони мевадиҳанда машғуланд, метавонанд аз маводҳои пешниҳодшуда истифода намоянд. Инчунин барои хондани лексияҳо доир ба курси истифодаи технологияи интенсивии парвариши себ ба курсҳои магистрони муассисаҳои илмӣ истифода намудан мумкин аст.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия дар ҳаҷми 128 саҳифаи матни компьютерӣ ба гайр аз адабиётҳо навишта шуда, аз муқаддима, 5 боб, хулоса, тавсияҳо ба истеҳсолот ва корҳои селексионӣ, 17 расм, 5 диаграма ва 23 ҷадвал иборат мебошад. Рӯйхати адабиёти истифодашуда аз 219 номгӯй иборат буда, аз он 5 сарчашма аз адабиёти ҳориҷӣ иборат мебошад.

Муқаддима аз 5 зербоб иборат буда мубрамии мавзуи диссертатсия, дараҷаи коркарди илмии он, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо, мақсаду объект ва вазифаҳои таҳқиқот, навғонии илмӣ, асосноккунии аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот баён гардидааст.

Мақсади таҳқиқоти мазкур дар асоси баҳодиҳии ҳамаҷонибаи агробиологӣ, ҷудо намудани навъҳои беҳтарини себҳои маҳаллӣ ва шаклҳои ёбоии он барои истифодабарӣ дар селексия, ғани гардонидани навъу хелҳои гуногуни боғдории чумхурӣ, бунёди боғҳои саноатии интенсивӣ ва роҳҳои ҳифзу нигоҳ доштани захираҳои генетикии навъҳои маҳаллии себ дар шароити водии Ҳисор мебошад.

Вазифаҳои таҳқиқот:

- Омӯхтани қонуниятҳои ҷараёни марҳилаҳои фенологӣ дар давраи рушди солонаи себҳои маҳалӣ, шаклҳои ёбоии он ва навъҳои воридшуда;
- Муайян намудани ҳусусиятҳои биологӣ (тобоварӣ ба шароити табиӣ, ҳушкӣ, таркиби хоҳ ва ҳарорати ҳаво), дараҷаи паҳншавии онҳо дар минтақа;
- Баҳо додани устувории навъу шаклҳои себ ба ҳушкӣ.
- Баҳодиҳӣ ба нашъунамои навъҳои себ дар шароити водии Ҳисор;
- Муайян намудани тобоварии навъҳои себ ба қасалиҳо, ҳусусан, қасалиҳои ҳатарноки занбуруғӣ – қӯтурак (*Venturia inaequalis (Cooke) Winter*), гардзанӣ (*Podosphaera leucotricha* Salm) ва муайян намудани манбаъҳои устуворнокии комплексӣ ба бемориҳо;
- Муайян намудани маҳсулнокии себ вобаста ба навъ;
- Омӯхтани навъу шаклҳои себ аз рӯйи аломатҳои маҳсулнокӣ, ҳосилбандии мунтазам, ҳосилнокӣ, ҷудо кардани навъу шаклҳои себ, ки дорои ҳусусиятҳои беҳтарини арзишноканд барои истифода дар селексия ва бунёд намудани боғҳои ҳозиразамон;
- Муайян намудани сифатҳои таъмӣ, техникий ва нишондиҳандаҳои биохимиявии меваҳои навъу шаклҳои себ;
- Ҷудо кардани навъу шаклҳое, ки манбаи сифати баланди мева мебошанд ва истифодай онҳо барои корҳои селексионӣ;

- Ҷудо кардани навъю шаклҳои пурқимати ояндадори себ ҳамчун маводи аввалияи селексионӣ ва гани гардонидани ассортименти навъҳои себ дар ҷумхурий.
- Баҳо додани самараи иқтисодии навъю шаклҳои ояндадори себ ва муайян кардани навъҳои камхарҷ барои ташкили боғҳои саноатӣ дар ҷумхурий;
- Таҳияи тавсияномаи илман асосноккардашуда оид ба навъҳои маҳаллии себ, навъҳои воридотӣ ва шаклҳои себи ёбой барои парвариш.

Объекти таҳқиқот аз 5 навъҳои маҳаллӣ, 4 шаклҳои ёбой ва 6 навъи воридшудаи себ дар шароити водии Ҳисор, ки давраи пухтарасии меваашон ва ҳосилнокиашон новобаста аз ҳачми мева гуногунанд иборат буд.

Дар **боби якуми диссертатсия**-таърихи пайдоиш, паҳншавӣ, омӯзиш ва таҳқиқи таксономияи ҷинси себ ва навъю шаклҳои он, таснифи ботаникӣ, хусусиятҳои биологӣ ва морфологии себ, муқовимати себ ба омилҳои биотикӣ, таркиби химиявӣ ва мавқеи он дар ғизои инсон, ҳолати имрӯза ва ояндаи соҳаи боғдорӣ дар Тоҷикистон мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор дода шудааст. Дар ин боб унвонҷӯ адабиётҳои олимони кишварҳои гуногуни оламро гирд оварда, аз натиҷаҳои онҳо хулосаҳои хешро баён намудааст.

Аз таҳлилу маълумотҳои овардашуда маълум карда шуд, ки парвариш намудани навъҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбоии себ дар шароити водии Ҳисор, бунёд намудани боғҳои замонавӣ дар шароити муосири истеҳсолӣ бо мақсади ба даст овардани маҳсулоти аз ҷиҳати экологӣ тоза ва пешгирии паҳншавии касалию ҳашароти заرارрсон яке аз талаботи муҳими рушди боғдорӣ дар кишвар мебошад.

Дар **боби дуюми диссертатсия**- Шароити хоку иқлимин, объект, усулҳои таҳқиқотӣ ва хусусиятҳои агрохимиявии хокҳои минтақаи водии Ҳисор мавриди омӯзиш баррасӣ гардидааст. Муаллиф дар таҳқиқоти диссертационӣ баён менамояд, ки водии Ҳисор аз водиҳои барои инкишофи соҳаи боғдорӣ дар Тоҷикистон мусоидтарин ба ҳисоб рафта, масоҳати онро қаторкӯҳҳои Ҳисор муайян мекунад. Инчунин панҷ минтақаҳои табиию хоҷагидории водии Ҳисорро вобаста ба шарҳи шароити хоку иқлимин гирд оварда қайд менамояд, ки омӯҳтани шароити иқлиму хоки водии Ҳисор барои гузаронидани корҳои илмию таҳқиқотӣ зарур буда, таъсири он ба маҳсулнокӣ ва сифати маҳсулот мусоидат менамояд.

Ҳамзамон муаллиф дар натиҷаи ҷустуҷу ба дарёфтуну интихоб кардани навъҳои маҳаллӣ ва шаклҳои ёбоии себ дар шароити водии Ҳисор барномаи таҳқиқотӣ оид ба хусусиятҳои рушду инкишоф ва маҳсулнокии навъҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбоии себ дар шароити водии Ҳисор нақша тартиб дода баҳодиҳии агробиологии навъҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои себҳои ёбоии Тоҷикистон мавриди омӯзишу таҳқиқ қарор додааст.

Дар **боби сеюми диссертатсия**-натиҷаҳои таҳқиқот оид ба хусусиятҳои биологӣ ва аломатҳои арзишноки навъу шаклҳои себ, хусусиятҳои гузариши марҳилаҳои фенологӣ, хусусиятҳои гузариши марҳилаи фенологии гулкунӣ, пухтарасӣ, иқтидори ҳосилнокӣ ва баҳодиҳии ҳосилнокии навъҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбоии себ таҳлил ва баррасӣ гардидааст.

Муаллиф ҳангоми коркард ва таҳлили маводҳо аз рӯйи аломати ҳосилнокӣ, навъ ва шаклҳои себ вобаста ба микдори ҳосил ба 3 гурӯҳ чудо карда шуда, натиҷаҳои муҳим ба даст оварда шудаанд:

1. Гурӯҳи калонмева, навъҳое, ки вазни миёнаи меваашон 130 то 180 граммро ташкил мекунанд, навъҳои маҳаллии Гулсеб ва Тирамоҳӣ, аз навъҳои воридотӣ навъҳои “Голден Делишес”, “Фуджӣ”, “Старкримсон”.

2. Гурӯҳи меваашон ҳаҷман миёна, навъҳое, ки вазни меваашон 100 то 130 граммро ташкил медиҳанд, навъи маҳаллии “Чарсаксеб” ва навъҳои воридотии “Ренети Симиренко” ва “Айдаред”.

3. Гурӯҳи меваашон ҳаҷман хурд, ё вазни меваашон аз вазни миёна камтар буданд. Ба ин гурӯҳ навъҳои маҳаллии “Шакарсеб”, “Рауфӣ”, “Розмарини сафед” (назоратӣ) ва шаклҳои ёбоии майдамеви “Ҳ-30”, “С3”, “АИ-33”, “АИ-65”, ки вазни меваашон аз вазни миёна камтар буданд ва вазнашон 50 - 100 граммро ташкил дод, доҳил карда шуданд.

Ҳамзамон қайд карда мешавад, ки иқтидори ҳосилнокии навъу шаклҳои себ аз рӯйи генотип муайян карда мешавад, яъне агар навъ ё шакл аз ҷиҳати генетикӣ ҳосили баланди муайян дошта бошад, пас он ҳатто ҳангоми дучор шудан ба омилҳои гуногуни номусоиди табиӣ ин иқтидорро нигоҳ медорад.

Дар **боби ҷоруми диссертатсия** – Таҳлили устувории навъу шаклҳои ёбоии себ бо таъсири омилҳои табиӣ ва таркибии химиявии меваҳои себ, муқовимати навъу шаклҳои себ ба омилҳои биотикии табиӣ, устувории навъҳои себ ба қасалиҳои занбӯруғӣ ва маълумоти муҳтасар дар бораи онҳо, устворӣ ба хушкӣ, баҳодиҳии таркиби химияви меваҳои себ, навъҳои ояндадори себҳои маҳаллӣ, воридгардида ва шаклҳои ёбӯй ва баҳои ҳочагидорию селексионии онҳо оварда шудааст.

Унвончӯй қайд менамояд, ки дар давоми солҳои таҳқиқот миқдори миёнаи қанд дар меваҳои себҳои маҳаллӣ худуди 9,9-20,1%, дар меваҳои навъҳои воридшуда (интродуксионӣ) Голден Делишес аз 11,0-13,9%, ва дар шаклҳои ёбай дар худуди 11,7-16,4%-ро ташкил дод.

Миқдори зиёди моддаҳои хушк ба меваҳои себҳои маҳаллии Чарсаксеб ва Тирамоҳӣ (16,4-20,1%), ба навъҳои воридгардида Ренети Симиренко, Стар кримсон 14,7-17,3% ва шаклҳои ёбай X-30 аз 17,1 то 20,2% хос аст ва яке аз пайвастагиҳои муҳими биохимиявии меваҳои себ, турши (кислотность) ба ҳисоб меравад, ки миқдори онҳо дар навъҳои маҳаллии таҳқиқгардида 0,56-0,76%, дар навъҳои воридгардида 0,30-0,76% ва дар шаклҳои ёбай 0,43-0,65%-ро ташкил додааст.

Аз рӯи нишондихандаҳои ба даст овардашуда муаллиф қайд менамояд, ки навъҳои интихобшуда манбаъҳое ба ҳисоб мераванд, ки барои корҳои селексионӣ бо мақсади ба вучуд овардани навъҳои насли нав дар минтаҳаҳои афзалиятноки дорои иқтидори баланди мутобиқшавӣ, ҳосилнокӣ ва сифати мева тавсия дода мешаванд.

Дар боби панҷуми диссертатсия – Таҳлили самаранокии иқтисодии павариши навъҳои себ дар шароити водии Ҳисор оварда шудааст. Муаллиф қайд менамояд, ки самаранокии баланди иқтисодии парвариши навъҳои себҳои маҳаллӣ, Чарсаксеб, Тирамоҳӣ, аз навъҳои воридгардидаи Фудҷӣ, Ренети Симиренко, Старкримсон ва Айдаред аз ҳисоби баланд шудани ҳосил, қобилияти мутобиқшавӣ ва фурӯши мева буда, даромаднокии истеҳсоли ин навъу шаклҳо аз 52 то 64,2%-ро ташкил медиҳанд.

Дар хулоса натиҷаҳои асосии таҳқиқоти илмии диссертант ҷамъбаст карда шудаанд.

Нашири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ. Дар асоси маводи диссертатсионӣ 1- тавсиянома, 8-мақолаи илмӣ, аз ҷумла 4 мақола дар нашрияҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд, ки мазмуну мундариҷаи асосии таҳқиқот ва таҳлилҳои гузаронидашударо дарҷ намудаанд.

Мутобиқати ба расмият дарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Намозов Амонулло Каримхонович ба талаботи бандҳои 31,33,34 ва 35 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ” (Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (минбаъд Тартиб) ҷавобгӯй мебошад. Муқаддима, мубрамии мавзуи таҳқиқот, дараҷаи таҳқиқотии мавзуи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо (лоиаҳаҳо) ва

мавзухои илмӣ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, мавзуи таҳқиқот, навгониҳои илмӣ, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот, нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳо, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, интишорот аз рӯйи мавзуи диссертатсия, соҳтор ва ҳаҷми диссертатсия тибқи мукаррароти Дастуралӣ оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия (қарори Раёсати КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31 марта соли 2022, №3) таҳия гардида, моҳияти диссертатсияро дар бар гирифтаанд.

Эродҳо ва пешниҳодҳо. Бо вучуди иҷрои корҳои таҳқиқотии назаррас дар матни диссертатсия ва автореферати диссертатсия ба камбудю норасогихо роҳ дода шудааст, чунончи:

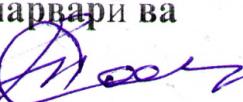
1. Барои муайян кардани ҳосилнокии навъҳои себ, қадом тагпайвандҳо истифода бурда шуданд дар диссертатсия нишондода нашудааст, ки ин яке аз нишондиҳандаҳои муҳими рушди дарахтон мебошад.
2. Дар боби 3-юм, ҷадвали 3.1.7, оиди қасалиҳои маналиоз як навъи себ маълумот оварда шудааст, барои чи ин қасали дар дигар навъҳои себ омӯҳта нашудааст.
3. Дар боби 4 зерқисми 4.2. Устувории навъҳои себ ба қасалиҳои замбуруғӣ маълумот оварда шудааст, дар бораи ҳашаротҳои заرارрасон ягон маълумот оварда нашудааст.
4. Дар зерқисми - 4.3. сарҳати 1-ум (саҳ.122) “Устувори ба хушкии растаниҳо маҳсусан аз таъсири ҳарорат” овардашудааст, ки нофаҳмо муалиф чиро дар назар дорад.
5. Ҳангоми омӯзиши давраҳои фенологӣ, марҳилаи оғози муғчабандӣ ва шаклири қайд нашудааст, ки он бояд ҳамчун давраи асоси ҳатман қайд мешуд.
6. Дар боби 5- ум самараноки иқтисодӣ оиди самаранокии себҳои маҳаллӣ ва хориҷӣ маълумотовардашудааст, локин себҳои ёбӣ самараноки парвариш маълумот нест.
7. Дар ҷадвали 3.4.11.(саҳ 79) гузариши марҳилаҳои гулкунӣ агар саршавӣ ва варам кардани муғчаро илова мешуд хуб мешуд.
8. Дар ҷадвали 3.7.14. навъи назорати як навъи себ Розмарини сафед гирифта шудааст, агар боз лоақал 2 навъи муҳлаташон гуногун ба навъҳои дигари себ назорати гирифтани хуб мешуд.
9. Дар матни диссертатсия ва автореферати дисертант ҳатогиҳои имлой, техникий ва услубӣ мушоҳида шудаанд.

Ҳатоги ва эродҳои номбаршуда ислоҳшаванда буда ба сатҳи таҳқиқот таъсири манфи намерасонанд.

Кори диссертасионии Намозов Амонулло Каримхонович дар мавзуи “Омӯзиши агробиологии коллексияи навъҳои себҳои маҳаллӣ, воридотӣ ва шаклҳои ёбои онҳо дар шароити водии Ҳисор” аз рӯи муҳимиёт, аҳамияти назариявию амалӣ, навғонӣ, интишорот ва итифаҳои ба даст оварда бе талаботи Комиссия олии аттестасионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ (Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267) оид ба додани дараҷаҳои илмӣ ҷавобғӯ буда, барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯи ихтисоси 06.01.05 – Селексия ва тухминарварии растаниҳои кишоварзӣ сазовор меншуморам.

Муқарризи расмӣ:

дотсенти кафедраи агротехнология
ва экологияи саноат-и ДПДТТ ба
номи М.С. Осимӣ дар ш.Хуҷанд,
номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯи
ихтисоси 06.01.07- Мевапарварӣ ва
токпарварӣ

 Бойматов Тоҷибӯй Эргашевич

Суроғ:735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Хуҷанд, хиёбони И.Сомонӣ, 226
Тел: (+992) 92-882-40-31, 207900080 E-mail: boymatovtojiboy@mail.ru

Имзон Т.Бойматов-ро

таасиқ менамоям: мудири шӯбайи

кадрҳои ДПДТТ ба номи аҳадемик

М.С. Осимӣ дар ш.Хуҷанд

 Ёқубова М.А.

12.03.2024 сол

